

Faran i att ljuga för att underhålla andra

Den är tydlig, trogen hadithens budskap och passar perfekt i en serie om sanning och lögn.

Vill du ha fler alternativ kan jag ge det också, men denna är den mest balanserade.

Mu'awiyah ibn Hayda berättade: Jag hörde Profeten ﷺ säga: **"Ve över den som berättar något för att få folk att skratta och ljuga. Ve över honom, ve över honom."** (Återgiven av al-Tirmidhi)

عن معاوية بن حيدة قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: ويل للذي يحدث بالحديث ليضحك به القوم فيكذب، ويل له، ويل له. رواه الترمذي

Förklaring

Denna hadith behandlar en särskild typ av lögn som ofta underskattas: att ljuga för att roa andra. Profeten ﷺ använder uttrycket "wayl", ett ord som de lärda förklarar som ett starkt hot om straff eller en varning om djup olycka. Det visar att denna handling inte är en liten synd, utan något som kan fördärva hjärtat och moralen.

Profeten ﷺ beskriver här en person som hittar på historier, överdriver eller fabricerar händelser bara för att få människor att skratta. Det kan verka oskyldigt, men hadithen visar att det är en form av moralisk förvrängning: man offerar sanningen för underhållningens skull. När skratt blir viktigare än sanningen, börjar hjärtat vänja sig vid att ljuga utan att känna skuld. Det är denna normalisering av lögn som hadithen varnar för.

De klassiska lärda förklarar att detta inte handlar om humor i sig — islam förbjuder inte skämt eller glädje. Profeten ﷺ själv log ofta och kunde skämta, men han skämtade **endast med sanning**. Det som fördöms här är när man gör lögnen till ett verktyg för att bli rolig, populär eller uppskattad. Det är en form av självbedrägeri där man bygger sin sociala roll på något falskt.

Hadithen upprepar hotet tre gånger: *”Ve över honom, ve över honom.”* Denna upprepning är en retorisk markering som visar hur allvarligt detta beteende är. Det är en varning om att även små lögner, om de görs till vana, kan leda till att man förlorar sin integritet och sin plats bland de sannfärdiga.

Sammanfattningsvis lär hadithen oss att sanningen inte får offras för skrattens skull. Humor är tillåten, men den får inte byggas på falskhet. Den som gör det riskerar att förlora sin trovärdighet inför Gud och människor, och att gradvis glida in i ett beteende där lögnen blir normaliserad.